

GALLERY

D'ARTHOUSE

I Urodziny D'ARTHOUSE'u

I Ogólnopolskie Spotkania

bliżej ⇨ **SZTUKI** ⇩ **wokół**

Kalisz 2009

3

Edycja Urodzinowa

GALERIA (na razie "wędrowna")
Zaprasza na trzecią edycję

MUZEUM OKREGOWE ZIEMI KALISKIEJ, CENTRUM RYSUNKU I GRAFIKI im. T. KULISIEWICZA

UCZESTNICZY

JÓZEF BANASIEWICZ
MIROSŁAW BIAŁY
LEOKADIA BARTOSZKO
DARIUSZ CHOJNACKI
KAZIMIERZ ANTONI DRAPIEWSKI
SŁAWOMIR GRABOWYWIEŚLAW HAŁADAJ
SŁAWOMIR IWAŃSKI
WIEŚLAW JĘDRUSZCZAK
JERZY JĘDRYSIAK
VIKTOR JERZY JĘDRZEJAK
MAREK KAREWICZ
JÓZEF W. KRENZ
JOANNA KRZYSZTOŃ
TOMASZ MACHCIŃSKI
ZDZIŚLAW MACKIEWICZ
HENRYK MALESA
GRZEGORZ DOBIEŚLAW MAZUREK
LESZEK MĄDZIK
MIROSŁAW PAWŁOWSKI
PIOTR PERSKI
GRZEGORZ ROGALA
KRZYSZTOF RYNKIEWICZ
JAN SIUTA
FRANCISZEK STAROWIEYSKI
RAFAŁ STRENT
ANDRZEJ STRUMIŁŁO
JERZY ZEGARLIŃSKI

I OGÓLNOPOLSKIE SPOTKANIA bliżej ⇒ SZTUKI ⇐ wokół Kalisz 2009

Projekt pod tym hasłem zrodził się we mnie już kilka lat temu, niestety wtedy nie mógł być zrealizowany. A szkoda, bo w gronie artystów, których wtedy chciałem zaprosić do tego projektu, byli wielcy artyści, którzy już odeszli. A byli to prof. Jerzy Skarżyński, prof. Józef Szajna i Edward Hartwig. Do dziś wspominam spotkania i rozmowy z tymi wspaniałymi artystami, jakby to było wczoraj. Była to dla mnie duża lekcja sztuki.

Aby móc zrealizować ten projekt, założyłem Galerię D'ARTHOUSE czyli Darka Dom Sztuki, w którym wspólnie z przyjaciółmi artystami będziemy realizować projekty artystyczne przybliżające odbiorcy ważne aspekty kulturotwórcze. SZTUKA musi być żywa. Musi przekazywać ważne treści. Bez bufonady i zadęcia.

Na I Ogólnopolskie Spokania "bliżej SZTUKI wokół" zaprosiłem kilkudziesięciu artystów, których postawy twórcze są różne ale łączy ich wielka pasja tworzenia SZTUKI i tworzenia pięknego otoczenia życia. Pragnę aby spotkania te stały się ogromną platformą do dyskusji o kondycji SZTUKI, do wymiany bogatych doświadczeń artystycznych i życiowych. Ta wielowątkowość nie jest przypadkowa.

W gronie zaproszonych artystów są wspaniali rysownicy, mistrzowie teatru, rylca, fotografii, malarstwa filmu i rzeźby. Ale nie zabraknie też muzyki, która jest lekarstwem dla duszy.

Projekt ten nie ma być jednorazowym kaprysem. Moim zamiarem jest organizowanie tych spotkań cyklicznie. Wielu jeszcze artystów chciałbym zaprosić do Darka Domu Sztuki. Mam nadzieję, że wspólnie zbudujemy piękną świątynię, w której będą się mogli ogrzać wszyscy ludzie z pasją ale również ci, którym taki kontakt jest potrzebny.

Dziękuję wszystkim, którzy pomogli mi zrealizować moje marzenie. A marzenia trzeba realizować. Lepiej się wtedy żyje. Piękniej.

Życzę wszystkim aby te spotkania były dla Was nowym i pięknym przeżyciem i aby dały Wam jak największą dawkę pozytywnej energii.

Dariusz Dart Chojnacki
Kalisz, Styczeń

LESZEK MĄDZIK

Leszek Mądzik - ur. 1945 w Bartoszowinach w Górach Świętokrzyskich. Studiował na KUL, tytuł magistra sztuki otrzymał w Akademii Teatralnej im. Zelwerowicza w Białym-stoku, tytuł doktora - w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Scenę Plastyczną KUL założył w 1969 r., od tego czasu zrealizował kilkanaście premier, m.in. *Ecce homo* 1970, *Wieczera* 1972, *Ikar* 1974, *Zielnik* 1978, *Brzeg* 1983, *Wrota* 1989, *Tchnienie* 1992, *Szczelina* 1994, *Kir* 1997, *Odchodzi* 2003, *Bruzda* 2005. Jego teatr brał udział w ponad pięćdziesięciu międzynarodowych festiwalach przywożąc z nich nagrody i wyróżnienia (np. nagroda krytyków za *Wilgoć* na festiwalu w Kairze; nagroda za reżyserię, scenografię i technikę teatralną za *Zielnik* na festiwalu w Japonii; nagroda specjalna na Festiwalu Teatralnym w USA; wyróżnienie na Światowej Wystawie Scenografii Praskie Quadriennale w Pradze). Autor wielu scenografii w teatrach polskich, portugalskich, francuskich i niemieckich. Prowadził zajęcia ze studentami na zaproszenie uniwersytetów i szkół artystycznych m.in. w Helsinkach, Berlinie, Amsterdamie, Waszyngtonie, San Francisco, Bonn, Hamburgu, Lyonie, Pradze, Buffalo, Rennes, Dublinie, Rydze, Poznaniu. W 1997 r. dla Teatru Telewizji wyreżyserował własną sztukę *Pętanie*. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików. Swoje prace prezentował m.in. w Galerii Krytyków „Pokaz” w Warszawie, w Galerii Instytutu Polskiego w Wiedniu, w Centrum UNESCO w Bejrucie, w Galerii Opery w Kairze, w Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha w Krakowie, w Muzeum Lubelskim, w Galerii Sztuki Katolickiego Uniwersytetu w Santiago de Chile, w Theater-Gai w Tokio, w Muzeum Narodowym we Wrocławiu, w The Saddlery Gallery w Edmonton w Kanadzie, w Muzeum Teatralnym w Warszawie. W 1986 r. założył Galerię Sztuki Sceny Plastycznej KUL, w której zrealizowano wiele wystaw wybitnych współczesnych twórców kultury polskiej. Projektodawca Muzeum Współczesnej Sztuki Sakralnej w Kielcach; autor licznych plakatów i grafiki książkowej. Laureat wielu nagród i odznaczeń (m.in. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Medal „Gloria Artis”, wyróżnienie specjalne Totus).

Fotografia-scenariuszem teatru

Stala się ona częścią myślenia teatralnego. To podświadomy wybór obiektu, faktury, których siła wyrazu jest powodem wykonania fotografii. To także kolekcjonowanie obrazów, które zawierają w sobie tajemnicę, jakiś komunikat o nas samych, bądź naszej relacji z naturą. Bohaterem tutaj staje się światło, które biega i ujawnia się przedstawianego ujęcia. Wokół tych tematów realizuje się uprawiana przeze mnie fotografia. Są nimi CZAS, SACRUM i CZŁO-WIEK. Często te przywołane hasła przenika siła fotografowanego obiektu polegając jego dramaturgię. Tutaj, w fotografii, także szukam inspiracji do scenariuszy tworzonych spektakli w Scenie Plastycznej KUL.

To co widzialne i zauważone, pozostaje zatrzymane dłużej w pamięci przez fakt utrwalenia. To, co dostrzegam w obiektywie, nie wymaga już korekty. Obraz jest zakomponowany sam w sobie, pragnę go tylko utwalić takim, jakim go zobaczyłem. Przywołana w tytule wypowiedź rola fotografii jako scenariusza nie przekłada się bezpośrednio na tworzenie. Jest impulsem do pełniejszej prezentacji zawartego w fotografii problemu.

tajemnicy klimatu. Wracam do zdjęć przy każdej okazji, gdy pracuję nad spektaklem. To także zażenienie w głąb zawartego w zdjęciu klimatu.

Najczęstszym bohaterem moich prac jest proces korozji i rdzewienie, czyli patyna czasu. On mnie inspirował i chciałbym być miłośnikiem wszystkich moich zdjęć.

Ta moja przygoda, fascynacja fotografią daje mi możliwość do-farcia do tajemnicy egzystencjalnych rozważań o człowieku. I nie jest ważne, czy zdjęcie powstało w dalekiej Australii, Indiach czy Kairze. Wszędzie czas realizuje swój program, a jego ocenę zostawiam widzom oglądającym moje wystawy.

Leszek Mądzik

